

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIII. De praedictione Paedagogi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

παρρησίαν, ἀλλ' ὅπικος πλεῖστος τῆς σκέψεως κα-
τεφρέγυσαν διωματείας.

Κεφ. κγ.

Περὶ τῆς παιδείας ἐποφθόστιας.

KΑΙΓΡΩΝ οὐδὲν οὐδὲν πίστιν αἴτιον αἴτιον
μένει, τωιδιαίων μεταξύ τῶν πλέοντων λόγων ή
καὶ τωιδιαγωγὸν μεταχών, τῷ τελικῷ τοι
τῶν διδασκάλων τὴν γνῶμην φέρειν οὐδὲν οὐδὲν
Γριζαῖς πολυευθύλητος. διογενεῖς οὐδὲν οὐδὲν
τὴν νίκην πεισμένων, γένεσις εἰλικρίνης φανταζομέ-
νος ἀπειλάς, ηρεθούντων παιδαγωγῶν καὶ μω-
δῶνταί μετέρεφε, πίποιει, λέγων, τοῦτον οὐ-
όφειος. οὐδὲν θείας ἀπλοῦς εἰς χάρειν οὐ, ταρα-
ρητό μετ' ὀλιγονεσόμρον, γλωσσοκομον γή-
έφη, ζωιστά, οὐδὲ ταντὸς κατασκοδεῖσθαι μη-
χρηγός, διὰ σύκωμα μάθων, τέκτον οὐδὲν ταρα-
γόρδυστας. διάγων οὐδὲν θεότων ήμερῶν οὐδὲν
ἀλάτορος οὐδὲν θάνατος οὐδὲν θάνατος οὐδὲν
γλωσσοκόμων κείμενος οὐδὲν θάνατος οὐδὲν
λανόκομπος μάταιος ἀπεφάνθη, γένεσις οὐ-
δὲν θάνατος.

Κεφ. κδ.

Περὶ τῆς αὐτικούσιαν τῆς μονάρχης φρουρείας.

KΑΙΟΤΑΝ ΔΑΣΑΜΑΤΩΝ οὐδὲν θάνατον
καὶ μητέρα μόρος, ιελιανὸν λέγω, τὸν σαβ-
βανὸπτικὸν τὴν σύρων φωνὴν ταρασσαγόρδο-
μρον, οὐδὲν πολλέαν οὐδὲν τῇ φιλοθεω συντρό-
ψαρμιτοσία, ταραδαμότερεν τῷ θεῷ τῶν δι-
λων τηνὶκετείαν ταρεσσέφερε, τὰς τελευταῖς
σκέψεων μεμαθηκὼς ἀπειλάς, καὶ σκέψεων οὐ-
τὴν μέρεσιν κατ' οὐδὲν οὐδὲν ξαστὸν σφα-
γὴν, οὐδὲ ταῦτην ταρεσδιχόμρος οὐδὲν, καί-
τοι πλάνον οὐδὲν οὐδὲν σαδιμόρος οὐδὲν θερινοπ-
είας μέχεται τερπέδαις οὐδὲν μενέων. φα-
σι γάνγρα πολινόμρον οὐτον φιλάνθρωπον άν-
πολεύτα δεσσότον, Πηγέων μὲν ξαπίνης
τὴν τῶν δακρύων φορεύν διαχυθῆσθαι οὐδὲν
μηδέπατην πλινθῆσαι, Σγανωθῆσαι τὸ περσω-
πον, καὶ τοτε μητύσατην τὸ Φυγῆς ήδονήν. ταῦ-
την οὐ συντρέσεργετην μεταβολὴν άντεθεασά-
μενον, μηνύσας τοφίσιν ιέτευσαν οὐδὲν φρεσύ-
νης τὴν άφορμήν. οὐδὲ τὸν σὺνέφη τὸν αὔριον τὸν
Ξάμπελῶν οὐδὲν πολέμιον, δίκας εἰσσέ-
περχθαι τῶν εἰς τότον ἀδικημάτων, καὶ κεῖται
νεκρεν, τῆς Πηγέλης πεπαυμένον. ταῦτα

CAP. XXIII.

De predicatione paedagogi.

NAM & Antiochiae vir quidam o-
ptimus, adolescentium quo-
rum pædagogus, cum esset eruditior
quam vulgus pædagogorum solet, fami-
iliaris erat celeberrimi illius Sophistæ
Libanii, qui tunc temporis inter Pro-
fessores principem locum obtinebat.
Hic cum esset impius, & victoriam pro-
pediem expectaret, minasque Juliani
animo revolveret, religionem nostram
deridens, quæsivit ex pædagogo, quid-
nam ageret fabri filius. Ille Divinâ re-
pletus gratiâ, id quod brevi futurum
erat, prædixit. Loculum enim, inquit,
fabricatur hujus universi conditor,
quem tu fabri filium per ludibrium ap-
pellas. Nec multis post diebus, nunti-
us de morte illius allatus est, & ipse in
loculo jacens adiectus: ac minatum
quidem inanis apparuit jactantia: Deus
autem glorificatus est.

C

CAP. XXIV.

De predicatione sancti Juliani Monachi.

SED &is qui Angelorum corporis ex-
pertium vitam in corpore imitatus
est Julianus, qui Syrorum lingua Sabba
appellabatur, cuius vitam & conver-
tationem in historia Philotheo con-
cipimus, cum minas impii illius accep-
set, Deum omnium moderatorem in-
tentius orate cœpit. Eo autem die quo
ille lethale plagam accepit, oranti cœ-
des illius revelata est, quamvis mona-
sterium ejus viginti & amplius mafio-
num intervallo distaret a castris Roma-
norū. Ajunt enim, cum lamentaretur
& clementi Deo enixius supplicaret,
repente illum fluentes lachrymas com-
plesiisse, & gaudio atq; hilaritate reple-
tum esse, vultuq; sereno apparuisse: ea-
que te latitudinem animi sui declarasse.
Quam mutationem cum quidam ex e-
jus familiaribus confixissent, roga-
runt ut causam hilaritatis iphis aperiret.
Ille silvestrem aprum, vastatorem vi-
neæ DOMINI, penas tandem ex-
solvisse dixit damnatum, que intul-
set vineæ, & mortuum jacere, nec
amplius insidiaturum esse. His au-
ditis, cuncti præ gaudio exultarunt,

T